

GAISFORD PRIZE.

THE PLAGUE OF LONDON,

BY
JAMES BRYCE,
SCHOLAR OF TRINITY COLLEGE.

OXFORD:
T. AND G. SHRIMPTON.
1860.

THE PLAGUE OF LONDON.

ἘΝ δὲ τῷδε τῷ ἔτει, πέμπτῳ ὄντι μετὰ τὴν τοῦ βασιλέως κάθοδον, τὸν λοιμὸν ξυνέβη ἐν τῷ Λονδινίῳ γενέσθαι τὸν μέγαν καλούμενον, δεινὸν ὄντα καὶ οὐδενὸς ἥσσω τῶν προγεγενημένων· πολυανθρωποτέρας γὰρ οὔσης τῆς πόλεως, μείζων καὶ ἡ φθορὰ εἰκότως ἐγένετο· καὶ ἐν Ἰταλίᾳ μὲν πρῶτον καὶ τοῖς περὶ Κύπρον καὶ Ἰωνίαν τόποις, ὡς ἔλεγόν τινες, ἤρξατο ἡ νόσος, ἔπειτα δὲ ἐς τὴν τῶν Βατάβων χώραν διαβάσα τὰ ταῦτη ἐπενείματο, ἐκείθεν δὲ ἐν ὁλκάδος φορτίοις ἐς τὸ Λονδίνιον περὶ Πλειάδων ἐπιτολὰς ἀφίκετο· ἀπέθανόν τε ὑπ' αὐτῆς ἐν μιᾷ οἰκίᾳ ἄνδρες δύο, ὅπερ καὶ ἰσχυρῶς τὸ πλῆθος ἐφόβησε, τοὺς μὲν πρεσβυτέρους τῆς ἔτεσι πρότερον τριάκοντα νόσου γεγонуίας μεμνημένους, τοὺς δὲ νεωτέρους ἀκοῇ εἰδότας· ἐπεὶ δὲ χειμῶνος οὐ πολλοὶ ἔθνησκον, ἄλλος δὲ ἄλλη σποράδην τῆς πόλεως, ἀνεθάρσουν τε καὶ τοῦ κινδύνου ἀπαλλαγῆναι ἐνόμιζον, ἐς δὲ τοῦ ἥρος ἀρχομένου πλείους ἤδη ἐνόσουν, φανερώς τοῦ κακοῦ ἅμα τοῖς καύμασι χωρίοις πολλοῖς ἐγκατασκήψαντος· οὐ μὴν ἀλλὰ τοῖς πρὸς ἐσπέραν μᾶλλον τῆς πόλεως ἐνέπεσεν, ἐς τε τὸ Ἄστυ καλούμενον οὐ πω εἴσηλθεν, ὅ τι καὶ λόγου ἄξιον· τότε δὲ ἐς τὸ μείζον αἰεὶ προχωρούσης τῆς νόσου, θνησκόντων τε διακοσίων μάλιστα ἐκάστης ἡμέρας, τῶν δυνατῶν οἱ πλείους καὶ πλουσίων ἐς φυγὴν καθίσταντο, οἱ μὲν ἀμφὶ βασιλέα ἐς πόλιν Ὀξωνίαν ἀπέχουσιν σταδίου μάλιστα τετρακοσίου καὶ ὀγδοήκοντα, ἄλλοι δὲ ὡς ἕκαστος οἴκημα καὶ ἀγροὺς ἄλλοθί που ἔχων ἔτυχεν· τούτου δὲ γενομένου ὠρμῶντο πολλοὶ μᾶλλον ἤδη τὸ πλῆθος

τὸ αὐτὸ δρᾶν, ὥστε μῆνας δύο τὰς ὁδοὺς πάσας ἀμαξῶν τε καὶ ἵππων πληρεῖς γενέσθαι, ἔφευγον γὰρ ἄνδρες μετὰ παίδων καὶ γυναικῶν, κατασκευάς τε ἅμα ἄγοντες, ἀπὸ τε τῆς πόλεως διὰ τὴν χώραν ἐπορεύοντο, οἱ μὲν παρὰ φίλους, οἱ δὲ ὡς ἕκαστός που οἴκησιν εὐρήσειν ἐδόκει. ὅμως δὲ τοσῶνδε ἀπελθόντων, ὁμίλος πολὺς κατελείφθη, τῶν τε πενήτων ἄλλοι τε καὶ μάλιστα ὅσοι χειροτέχναι ἦσαν καὶ κάπηλοι· οἷς τε αὖ χρημάτων ἦν περιουσία ὥστε μὴ τούτῳ γε κωλύεσθαι, πολλοῖς ξυνέβη τὴν νόσον ἄλλοτε μὲν ἐν παύλῃ φαίνεσθαι, ἄλλοτε δὲ μειζόνως ἐπιέναι, ὀρώντας, πρὸς τὸ ἐνδοίαζον τραπομένους ἀναβολὴν τοῦ ἀπελθεῖν ποιεῖσθαι· μέλλοντες δὲ ἤδη ἀπιέναι τίνες ὅμως ἔμενον, θεραπείας ἕνεκα τῶν ξυγγενῶν, ἢ ὑπὸ τῶν ἐν τέλει κατειλημμένοι, ἐν ἧ γὰρ οἰκίᾳ νοσοίη τις, ἀπηγόρευον μηδένα ἐξιέναι, ἐλπίζοντες ἀπ' ἀλλήλων οὕτως ἂν ἦσσαν ἀναπίμπλασθαι· ἀλλ' οὔτε τοῦτ' οὐδὲν ἤρκεσεν, οὔθ' ὅσα περὶ τὴν τῶν ὁδῶν τε καὶ οἰκοδομημάτων κάθαρσιν, καὶ ἄλλα τοιαῦτα προεῖπον, πύρα τε καίοντες φωνάς τε ἀπὸ κωδῶνων μεγάλας ἐξιέντες· ὥστε ἐλπίδων ἐπιλιπουσῶν τῇ τε διανοίᾳ ἡσσώμενοι ἐτοιμότερα ἤδη τὰ σώματα τῇ νόσῳ παρείχον· ἐπιδιδούσης δὲ τῆς φθορᾶς ἔθνησκον τῆς ὁπώρας χίλιοι μάλιστα καὶ πεντακόσιοι ἡμέρας ἐκάστης· διὰ δὲ παντὸς τοῦ ἄστεος διεξήει, καὶ ἐν παντὶ τόπῳ ὁμοίως τοὺς πολίτας ἐπελάμβανε.

Περὶ μὲν οὖν τῶν αἰτιῶν τῆς νόσου πολλὰ ὑπὸ τε ἱατρῶν καὶ ἰδιωτῶν ἐλέγετο, τὰ μὲν παντελῶς ἄτοπα, οἷον περὶ τοῦ κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον φανέντος ἀστέρος, ἀτμίδων τέ τινων καὶ πνοῶν ἀπ' αὐτοῦ γενομένων, τὰ δὲ καὶ λόγον μὲν μᾶλλον ἔχοντα, δυσεξερεύνητα δὲ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, οἱ μὲν τὸν χειμῶνα αἰτιώμενοι, παρὰ φύσιν ψυχρὸν γένόμενον, οἱ δὲ αὔραν δὴ τινα ἢ ἀέρα λεπτὸν ἐπονομάζοντες, οἱ δὲ πνευματικόν τι ἐν τῷ αἵματι

καλούμενον, τῷ ἐτοίμῳ τοῦ ἐννοῆσαι μᾶλλον ἢ τῷ βεβαίῳ τοῦ ἐξετάσαι πίστιν παρέχοντες· τῶν δὲ ἔργων τὴν ἀκρίβειαν ὅστις σκέψεται, οὐδὲν εὐρήσει ἐν τῷ πρὶν χρόνῳ παρὰ τὸ εἰωθὸς γεγεννημένον, ὅπερ καὶ θαυμάσαι ἄξιον, ἄνευ φανερῶν σημείων τοσαύτην μεταβολὴν ἀναφανῆναι· ἐγὼ δὲ τὰ ἐν ἀδήλῳ ἄριστ' ἂν τινα ἀναζητῆσαι ἡγούμενος εἰ τῶν γενομένων τὴν ἀλήθειαν μάθοι, ἀ καὶ ἦν, ταῦτα λέξω.

Τὸ μὲν οὖν νόσημα τά τε ἄλλα καὶ δὴ καὶ τόδε οὐχ ἥκιστα οὐδὲν τῶν εἰωθότων ἐδήλωσεν ὄν, πάντων γὰρ ὁμοίως ἀπ' οὐδεμιᾶς προφάσεως ἦπτετο, τῶν μὲν ἤδη ἐν ἄλλαις ἀσθενείαις ὄντων, τῶν δὲ καὶ πάννυ ὑγιαίνειν δοκούντων· οὐ μὴν ἀλλ' οἱ ἀκόλαστοι κατὰ τὸ εἰκὸς μᾶλλον ἡσθέουν, τά τε παιδία ῥᾶον ἐνόσησε τῶν νέων, οἱ δὲ αὖ τῶν πρεσβυτέρων, γυναικῆς τε ἐπὶ πᾶν τῶν ἀνδρῶν. ἄλλω δὲ ἄλλως προσέπιπτεν, ὡς ἕκαστος ἡλικίας τε ἔτυχεν καὶ ὑγείας ἔχων, τῆς τε καθ' ἡμέραν διαίτης καὶ ἐπιτηδευμάτων· καὶ τὸ μὲν πάννυ ἀκριβές, εἴ τις καὶ τοῦτο πυθέσθαι θέλοι, οὐκ ἐπιστάμενος ἐάσω, ὅσα δὲ ἐμφανέστατά τε ἦν καὶ ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐκράτει, ταῦτα δηλώσω. τοὺς γὰρ πολλοὺς πρῶτον μὲν φρίκη τε καὶ ῥίγος μετὰ κόπου ἐλάμβανε, τῆς τε κεφαλῆς ἱλιγος καὶ πόνος, ἄση τε ἔμεσιν ἐνδιδούσα· ταῦτα μὲν οὖν κοινὰ πως τοῖς πᾶσι σημεῖα ἦν, ὕστερον δὲ οἱ μὲν σφόδρα ἐπύρεσσαν, οἱ δὲ ἥσσαν· τοῖς δὲ πυρέσσουσι θέρμαι μέγαλαι καὶ φλογώσεις παντὸς τοῦ σώματος ἐπεγίνοντο, μάλιστα δὲ τῶν περὶ τὰς φρένας, τοῦ μὲν ἔξωθεν χρωτὸς οὐχ οὕτω καιομένου, τῶν δὲ ἐντὸς καὶ πάννυ. παλμός τε ἅμα τῆς καρδίας ἰσχυρὸς ἦν, τῶν τε ὀφθαλμῶν ἐκθλιψις καὶ μαρμαρυγὴ· ἰδρῶτές τε ἄκαιροι ἐπήεσαν, ψυχροὶ, ἀπὸ τε τῶν ῥινῶν αἰμόρροιοι· τούτων δὲ τοῖς μὲν ἐξ ἴσου αἰὲ τὸ φλέγμαῖνον ὠμίλει, τοῖς δὲ ἡμέρας μὲν λήγον, νυκτὸς δὲ ὀξύτερον ἔπιον· πάντας δὲ ὁμοίως δίψα

τε ἄπαυστος ἐπέλεξε καὶ ἀγρυπνία, ἀπόρου ὄντος
 τοῖς ὑπνικωτάτοις τῶν φαρμάκων χρησάμενον
 καὶ βραχύ τι τῆς ὀδύνης λωφῆσαι· τοῖς δὲ ἦσσον
 πυρέσσουσι πόνος τῆς κεφαλῆς εὐθὺς κάμνουσιν
 ἐπέπιπτε, σκοροδιασμόν παρέχων ἰσχυρὸν, ἔπειτα
 δὲ ὡς τοῦ ἐγκεφάλου νικηθέντος τύφως ἐγένετο καὶ
 κῶμα βαρὺ, φρενιτίς τε ἐνίστε καὶ παραφροσύνη·
 ὥχρὸν μέντοι τὸ πρόσωπον ἦν καὶ διάστροφον, οἷ
 τε ὀφθαλμοὶ κοῖλοι καὶ ὡς εἰπεῖν θολεροί· τῶν δὲ
 κώλων ἀκρατεῖς γενόμενοι οὐκ ἔτι χεῖρας κινεῖν
 ἠδύναντο, τῇ τε γλώσση ἀμυδρῶς ἐφθέγγοντο, ἐν
 ἀσθενείᾳ τε πολλῇ ὄντες ἄφωνοι ἔκειντο καὶ ἀπό-
 σιτοι· ὅπερ δὲ καὶ μεγίστην ταλαιπωρίαν πα-
 ρεῖχε, τοῖς μᾶλλον τε καὶ ἦσσον ὑπὸ τοῦ καύ-
 ματος πιεζομένοις ἔξωθεν τὸ σῶμα ἔλκεσι πολλοῖς
 καὶ φλυκταίναις ἐξήνθει, ὧν πολλὰ μὲν ὑπ' ἰατρῶν
 ὠνομάσθη γένη, τοῖς μὲν ἅπαντα ὁμοῦ φαινόμενα,
 τοῖς δὲ τὰ μὲν, τὰ δ' οὐ· ἐν οἷς αἷ τε ὀλοφλυκτίδες
 ἦσαν καλούμεναι, ἰχώρα ἀνίεισαι ὑπόχλωρόν τε
 καὶ δυσωδῇ· ἦν τε τῶν ἀδένων ἐλκώματα, ἐν τῷ
 βουβῶνι μάλιστα παρά τε τοῖς ὡσὶ καὶ ἐν ταῖς
 μασχάλαις ἐπανοιδήσαντα, ἰχώρα καὶ ταῦτα τέως
 μὲν ρέοντα, ἔπειτα δὲ ἐσχάραν τίνα ἐπ' ἄκρα τῇ
 σαρκὶ σκληρὰν φαίνοντα· ἦσαν δὲ καὶ οἱ ἄνθρακες,
 μέλανες ὄντες καὶ ἔστιν ὅτε ὑπέρυθροι, οἷ λύπην
 οὐχ ἥκιστα παρεῖχον· τὸ δὲ πάντων φοβερώτατον
 φλυκταινίδια ἦν κατὰ στῆθος ἢ πλευρὰν ὡς ἐπὶ τὸ
 πολὺ πυκνῶς ἐστιγμένα, κεγχριαῖα ὄντα τὸ μέ-
 γεθος· ταῦτα γοῦν ὅποτε τις αἰσθοίτο, ἄλλως τε
 καὶ πελιδνότερα ἤδη φαινόμενα, θανάτου σημεῖον
 ἠγεῖτο, σφακελίσαντος γὰρ τοῦ χωρίου ἐν βραχεῖ
 ἀπέθνησκει· ἐξ οὗ τὰ τεκμήρια ὠνομάσθη· ἔστι
 δὲ οἷς ἐκ τῶν πάντων τοῦτο μόνον φανερόν ση-
 μεῖον ἐγένετο, ὑγιείας δὲ καὶ πάνυ μεταποιούμενοι
 ταῦτα ἰδόντες εὐθὺς ἄνευ πόνου μεγάλου ἀπώ-
 λοντο· τὸ δὲ πλῆθος ὑπὸ τοῦ καύματός τε καὶ
 ἐλκώσεως τριταῖοι ἢ τεταρταῖοι, εἰσὶ δὲ οἷ καὶ

πεμπταῖοι ἐφθάρησαν· εἰ δέ τις ἔτι ἐπεβίω, δι' ἐλπίδων ἤλθε μὴ ἂν ἔτι περαιτέρω νοσῆσαι· οὐ μὴν ἀλλὰ παρεληλυθίας τῆς ἀκμῆς ὕστερον τὰ ἐμπυήματα ἔμενε χρόνον συχνόν, τελευτῶντα τε ἔστιν οὓς ἀσθενεία διέφθειρεν· ὅσοι δὲ ἐκ τῆς ἀρχῆς τοῖς ἐλκώμασιν ἐταλαιπώρουν, ἀμείνω ὁμως τὴν γνώμην εἶχον, ταῦτα γὰρ οἱ ἱατροὶ τέμνοντες ἢ μετὰ μαλαγμάτων εἰ τὸ πύον ἀφέλκειν ἠδύναντο, διέφευγον ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, κάμνοντες δὲ ὅσοι οὐκ ἤσθοντο πρὶν φανῆναι τὰ τεκμήρια, τούτοις γνωρισθεῖσαν τὴν νόσον οὐκ ἔτι ἦν φυλάξασθαι· ἐς τόδε γὰρ προχωρήσασα φαρμάκοις οὐδὲν ὕπεικεν. ἐπὶ δὲ τὸ πᾶν οὐ πολλὴ ἐφαίνετο ἡ ἀπὸ τῶν ἰαμάτων ὠφέλεια, οὔτε γὰρ ἀγνοία θεραπεύοντες φαρμάκοις εἶχον ὡς βεβαίῳ τινὶ χρήσασθαι, βίαιά τε ἐμπίπτουσα ἡ νόσος καὶ ταχέως ἀκμάζουσα τῆς θεραπείας μέλλησιν ἐφθανεν. οἷς δὲ ἐπιμελὲς ἦν τὸ κακὸν φυλάσσεσθαι, προθυμοῦντο ὅπως καθарοὶ ὡς μάλιστα ἔσονται, αὐτοὶ τε καὶ αἱ οἰκίαι, φύλλα μὲν εὐωδῇ καὶ ὄξος περιρῥαίνοντες, ὅσα τε πολυοσμότατα ἔχουσι καίοντες· μικρὰ γὰρ ὄντα τὰ τῶν πενήτων οἰκήματα, πνιγνὰ ἐπὶ πολὺ καὶ δυσωδῇ ἦν, ἅτε ἐν στεναῖς ὁδοῖς καὶ ῥύπων παντοίων μεσταῖς διαιτωμένων, διὸ καὶ αὐτόθι πολὺ πλείστη ἡ φθορὰ ἐγένετο. οἱ δὲ ἱατροὶ τῷ ὄχλῳ πολλὰ τε ἄλλα προηγόρευον καὶ μάλιστα τὸ σῶμα σιτίοις ὅτι μάλιστα τρέφοντας ἀκολασίας ἀπέχεσθαι μηδὲ ἐς ξυλλόγους φοιτᾶν, ἵνα μὴ προσελθὼν τις ἀφ' ἑτέρου τὴν νόσον δέχεται· ἐπεὶ δὲ τις κάμνων ἤδη ξυνῆδη, κατακείμενον ἐκέλευον ἐν τάχει ἰδρωτοποιεῖν τε, εἰ δύναιτο, καὶ μαλάγματα προστίθεσθαι, ἱατρὸν δὲ μεταπεμφάμενον τὰ ἔλκη αὐτὸν μηδαμῶς τέμνειν.

Τὴν δὲ φθορὰν τοσαυτὴν γενέσθαι ξυνεβόλετο ἡ τῶν ἱατρῶν ἔνδεια, πολλῶν μὲν γὰρ ἀποδράντων διὰ τὸ περὶ σφίσιν αὐτοῖς ὀρρώδειν, πολλῶν δὲ καὶ ἐκ τοῦ παρὰ τοὺς κάμνοντας εἰέναι

ἀποθανόντων, σπάνιοι οἱ λειφθέντες ὥς πρὸς πλήθος τοσοῦτον ἐγένοντο· ὃ δὲ καὶ μείζον ἦν κακὸν, ἀμαθία τε καὶ ἀνοία ἄλλοι πολλοὶ ἰάτρευον, τομῆς γὰρ καὶ καύσεως ἄπειροι ὄντες, ὁπότε δεῖ προσφέροντας ὠφελεῖν, τοὺς μὲν καιροὺς οὐκ ἐφύλασσον, ἐς δὲ τὰ κοινότερα καταφυγόντες ἡμετήριζόν τε καὶ φλεβοτομοῦντες καὶ καθαίροντες τῶν νοσούντων τὴν ἰσχὺν ὑφῆρουν· ἔτι δὲ μᾶλλον ἔβλαπτεν ὄχλος πολλὺς ἀγυρτῶν καὶ γοήτων, ἰδίον τι ἐκ τοῦ κοινοῦ κακοῦ κερδαίνειν βουλόμενοι· ἕκαστος γὰρ τὸ αὐτοῦ φάρμακον κομποῦντες ὥς μόνον δὴ καὶ βεβαίως τῆς νόσου ἀλεξητήριον, τὸ πλήθος ἐξηπάτων, πολλὰ μὲν ἀνωφελῇ πωλοῦντες, πολλὰ δὲ καὶ πάνυ βλαβερά. ἅμα δὲ τοῖσδε, ἀρχομένου τοῦ νοσήματος καὶ πανταχοῦ θρυλουμένου, μάντις πολλοὶ ἀνεφάνησαν, ὧν οἱ μὲν τὰ μέλλοντα προσεποιοῦντο ὥς προδηλώσοντες, καὶ μάλιστα εἴ τις νοσήσει, οἱ δὲ φίλτρα τε καὶ περιάπτα χρημάτων ἀπεδίδοντο, φάσκοντες ὥς ταῦτά γε τινι ἔχοντι ἐπιγενήσεται οὐδὲν χαλεπώτερον· ὃ δὲ ὄχλος θαυμαστῶς ὥς ῥαδίως ὑπὸ τοιούτων ἀνεπείθετο, περὶ δὲ τὰς θύρας τούτων πολὺ μᾶλλον ἢ τῶν ἐν ἀξιώματι μεγίστῳ ἰατρῶν ὄντων ὠνούμενοι ἠθροίζοντο, ὑπὸ γὰρ τῆς παρούσης ξυμφορᾶς ἐκπεπληγμένοι, ἰατροὺς τε τοὺς δοκιμωτάτους οὐδὲ αὐτοὺς ἀρκοῦντας ἰδόντες, ὥς ἐνδεεστέρας τέχνης ἀνθρωπείας γενομένης ἐς τὰ ἀφανῆ μᾶλλον καὶ δαιμόνια κατέφευγον, ἅτε τε πάθει ἀνηκούστῳ περιπεσόντες τοῖς εἰωθόσιν οὐδὲν ἡξίουν ἰάμασι χρῆσθαι· ἐπικρατούσης δὲ τῆς νόσου μάταια καὶ ταῦτα ἐξηλέγχθη, τῶν τε μαντέων οἱ πλείους αὐτοὶ ἀπώλυντο, ὥστε καὶ ταύτης καὶ τῆς ἄλλης ὠφελείας ἀπέκαμον· τὸ γὰρ κρεῖσσον λόγου δέος γεγόμενον ἔν τε τούτῳ βλαβερόν καθειστῆκει, ἐπὶ τε τὸ πᾶν μάλιστα ἐλυμαίνεται· πολλάκις γὰρ τοὺς ὑγιεῖς κατάπλησσον τὴν νόσον ὅσον οὐκ ἐνεποιεῖ, τοὺς δὲ κάμνοντας ἤδη ἐς τὸ ἄθυμον ἔτρε-

πεν, ὥστε τῇ γνώμῃ μήκετι ἀντέχειν, τῶν τε ὑπ' ἰατροῦ προσταχθέντων ἀμελεῖν· ἐφόβει δὲ οὐκ ἐκείνο μόνον τοῦ παρόντος δεινοῦ, τὸ πολλοὺς ὁρᾶν ἀπολλυμένους, ἔτι δὲ μᾶλλον τὸ τοῦ νοσήματος αἰφνιδιον, ἀπροσδοκῆτως γὰρ ἐπιπεσὸν ἐν βραχεὶ ἔκτεινε· καὶ ὅπερ φιλεῖ ἐν τῷ τοιοῦτῳ γίνεσθαι, λόγους παντοίους αἱ γυναῖκες μάλιστα θρυλοῦσαι τὴν ἐκπληξιν ἐπὶ μείζον ἔφερον, λόγια τε καὶ τέρατα ἐπιλέγουσαι, οἷς μὴ πιστεύσας τις καίπερ ἀτοπωτάτοις οὖσιν, ἀσεβῆς ἐν τῷ παρόντι ἐνομίζετο· οὐχ ἡκιστα δὲ περὶ τῆς πονηρίας τῶν ἐπὶ μισθῷ θεραπευουσῶν ἐλάλουν, ὡς τοὺς νοσουντας τοὺς μὲν ἡμιθνήτας λωποδυτοῦσι, τοὺς δὲ ὑπὸ φίλων μονωθέντας ἐσθῆτος ἕνεκα διαφθείρουσι, πνίγουσαι, εἰ τύχοι, ἢ σίτον οὐ διδοῦσαι· ἐλέγοντο δὲ καὶ τοῖς ὑγιαίνουσι τὴν νόσον ἐμποιεῖν, τὸ ἀπὸ τῶν ἐλκέων πύον ἐς τὸ σῶμα ὑπεντιθεῖσαι. τοὺς δὲ φύλακας τοὺς ἐπὶ ταῖς θύραις τεταγμένους ἔσω ἔφασαν βιασαμένους τοὺς μὲν ἀνθρώπους κτείνειν τὰς δὲ οἰκίας συλᾶν· τοῦτο δὲ ῥᾶδιον ἦν τῷ βουλομένῳ ποιεῖν, τεθνηκότων γὰρ τῶν ἐπιτηδείων ἢ εἰς τοὺς ἀγροὺς πεφευγόντων οὐδεὶς ἦν ὁ τὰ τοιαῦτα ἐξετάσων, ἅτε δὲ ἐν ταραχῇ πάντων ὄντων, χαλεπῇ ἢ τε ζήτησις τῶν κακουργημάτων ἢ τε δικαίωσις ἐφαίνετο· ταῦτ' οὖν καὶ παραπλήσια καθ' ἡμέραν τῶν ἀνθρώπων ἀκουόντων, θαυμαστὸν ὅσον ἐπηυξήθη τὸ παρὸν δέος· ξυνέβη γὰρ ἐκάστῳ τῇ τε γνώμῃ τὰ λυπηρὰ καὶ τῇ ὄψει αἰσθέσθαι· περιπατοῦντι μὲν γὰρ ἐπὶ πολλαῖς θύραις ἢ γραφῇ ἦν φανερὰ τό τε ἐρυθρὸν ξύλον, τὴν νόσον σημαίνοντα, ἔνδον δὲ οὐδενὶ κόσμῳ ξυννενημένοι ἔθνησκον, οἱ μὲν πάντων ἔρημοι, ἐπὶ τῷ ἐδάφει καλινδούμενοι, οἱ δὲ καὶ μετὰ πολλῶν ἄλλων· ὥστε ἐν τῇ αὐτῇ οἰκίᾳ πάντα ἦν ἰδεῖν τε καὶ ἀκοῦσαι νεκροὺς προκειμένους, στενάζοντας τοὺς κάμνοντας ἢ καὶ παραληροῦντας ἀγρίως, ἄλλους παίδων, ἀδελφῶν, πατέρων θάνατον ὀλοφυρομένους, τοῖς

δὲ θεοῖς ἐπιβοῶντας καὶ σφᾶς αὐτοὺς ἀναλῶσαι·
 διὰ τε τὴν τῶν ἐλκέων ὀδύνην, ἣν μείζω ἔτι οἱ
 ἰατροὶ τέμνοντές τε καὶ καίοντες ἐποίουν, ὠλό-
 λυζον πολλοὶ καὶ ἐβρυχῶντο· ἄλλοι δὲ εἴτε φρε-
 νιτικοὶ ὄντες εἴτε τῇ τालαιπωρίᾳ αὐτῶν ἀκρατεῖς,
 τὰς θεραπευούσας ἀπελάσαντες ἐς τὸ ἔξω ἐβιά-
 σαντο, διὰ τε τῶν ὁδῶν μετὰ κραυγῆς καὶ ἰνυμοῦ
 ἔθεον, ἐς ὃ ῥώμης προλιπούσης ἐλιποψύχησαν, ἥ
 καὶ αὐτόθι καταπεσόντες ἀπέθανον· κωλύειν δὲ
 λαβόμενος οὐδεὶς ἐτόλμα, δείσας μὴ αὐτὸς ἀνά-
 πλεως γένηται. καὶ μὴν τῶν καμνόντων τίνες ἄλ-
 λους δῆλοι ἦσαν καὶ τοὺς ὑγιεῖς ὄντας βουλόμενοι
 νοσοποιῆσαι, καὶ ἐστὶν οἱ καὶ τοὺς αὐτῶν ξυγ-
 γενεῖς, ἀπτόμενοί τε ὅσων ἐν ταῖς ἀγυῖαις ξυμ-
 βάλλοιντο, καὶ καθύπερ οἱ κύνες τῇ λύσσει δάκνου-
 ντες· ἄλλοι δὲ σφᾶς αὐτοὺς ἀνῆλωσαν, ἀπαγχόμενοι
 καὶ ἐκ τῶν θυρίδων ἑαυτοὺς ῥίπτοντες· ἐς δὲ τὸν
 ποταμὸν καὶ πάνυ πολλοὶ ἐμπηδῆσαντες ἀπεπνί-
 γησαν, οἱ μὲν διὰ τὸ καῦμα, τοῦ ὕδατος ἐπιθυμία,
 οἱ δὲ τοῦ πόνου καὶ θανόντες λωφῆσαι βουλόμενοι·
 μέγα δὲ ἦν τῶν ὑγιαίνειν μὲν δοκούντων τὸ πλη-
 θος, ἐξαίφνης δὲ θνησκόντων, ἐν ταῖς ξυνόδοις
 πολλάκις καὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ καταπιπτόντων, ὥστε
 τὰς τε ὁδοὺς νεκρῶν πλησθῆναι, ἐνὶ αὐτῶν ἱερῶν
 καὶ δημοσίων οἰκοδομημάτων, ἐς ταῦτα γὰρ τοὺς
 ἄφνω νοσοῦντας καὶ τῶν πενήτων τίνας φέροντες
 ἐθεράπευον· καὶ δεῖμα οὐχ ἥκιστα τότε παρείχεν,
 τοὺς γὰρ κάμνοντας ἀδύνατον ὄν τῇ ὄψει διαγι-
 γνώσκειν διὰ τὸ κρυπτὸν τοῦ κακοῦ, ὑπόπτως
 ἀλλήλοις προσήεσαν, ὥς μετέχοντά τινα τῆς νό-
 σου· ξυνέβη δὲ τισι τοῖς οἰκείοις τὴν νόσον ἐμ-
 ποιοῦσι λαθεῖν, τὰ τε τεκμήρια ἐπὶ τῷ στήθει
 αἰσθόμενοι ἅμα κάμνοντες ἔμαθον, καὶ τὸ αὐτῶν
 πάθος οὐχ ἦσσαν ὠλοφύροντο ἢ ὅτι τοῖς φίλοις
 αἴτιοί εἰσι τοῦ θανάτου. οὕτω ἐπὶ πᾶν τὸ ξυγγε-
 νόμενον διαλέγεσθαι τινι ἄπιστον κατέστη, καὶ
 πολλοὶ οὕτε ἐς τὴν ἀγορὰν οὐτ' ἔξω ἄλλοσέ πσι

φοιτᾶν ἐτόλμων, σιτία δὲ ἱκανὰ παρασκευασάμενοι τὴν οἰκίαν ἐνέφραξαν, καὶ ἔνδον μῆνας πολλοὺς μένοντες τὸ νόσημα διέφυγον.

Τοῦ δὲ λοιμοῦ ἐν τῇ πόλει ἀκμάζοντος, ἐς τοὺς ἀγροὺς πολλοὶ αἰί που ἔφευγον, οἱ μὲν ἐν φόβῳ ὄντες, οἱ δὲ νοσοῦντες ἤδη, οἱ δὲ διὰ πενίαν· ἐς δὲ τὰς κώμας τὰς περὶ τὴν πόλιν ἐλθόντες ἐνδιατᾶσθαι ἤθελον ἐκεῖ, εἰ δὲ μὴ, σιτία γε λαβόντες ἐς τὸ πρόσω ἀπιέναι· οἱ δὲ ἐνοικούντες οὐτ' αὐτοὶ ἐδέχοντο, διελθεῖν τε ἀπηγόρευον, ἅπτεσθαι μὲν δεδιότες, ἀπὸ δὲ τῶν οἰκιῶν διώκοντες, τὰ δ' ἐπιτήδεια οὐ παρεχόμενοι· ὥστε πολλαχοῦ τῆς χώρας πονηρῶς ἔχοντες, οἱ μὲν ἦτοι κρύφα γε ἢ φανερώς ἐς τὰ ἐπέκεινα ἀπεβιάσαντο, οἱ δὲ ἄλλοι ἐν τοῖς ἀγροῖς πλανώμενοι ὑπὸ τῆς νόσου ἔρημοι ἀπέθανον, ἢ καὶ ὑγιεῖς ὄντες λιμῶ ἀθλίωτατα διεφθείροντο. τοῖς τὲ ἐν Λουνδινίῳ οὐδὲν τούτου ἀπορώτερον ξυνέβη, τοῦ ἐκ τῆς πόλεως πάθει τοσοῦτ' ἔχοντος μὴ οἶόν τε εἶναι ἀποφυγεῖν, ἀλλ' ὥσπερ πολιορκουμένους ἀποκινδυνεύειν μένοντας· ὡμῶς μέντοι δοκοῦντες πράσσειν οἱ ἐν τοῖς ἀγροῖς τῇ ἰδίᾳ ὁμῶς σωτηρίᾳ ὑπουργεῖν ἠναγκάσθησαν, ἐπιέζοντο γὰρ ἂν τῷ αὐτῷ πάθει, ἀφ' ἑνὸς γὰρ νοσοῦντος ἀνάπλεω πολλαί κίς ἤδη γεγέννηται πόλεις ὅλαι.

Τὸ δὲ μεγίστην δὴ κακοπάθειαν παρέχον ἦν ἡ τῶν οἰκιῶν κλῆσις· τοῦ γὰρ λοιμοῦ εὐθὺς ἀρχομένου ἐκήρυξαν τὰ τέλη ἄνδρας δύο καθ' ἕκαστον μέρος τῆς πόλεως αἰρεθῆναι, οἵτινες ἐς τὰς οἰκίας φοιτῶντες ἐξετάσουσιν εἰ νοσοῦσί τινες, ὅσους δὲ εὗροιν, τὸ οἶκημα καταφράξαντας, τὴν τὲ θύραν ἐπισημήναντας, φύλακα καταστήσαι ὥστε μηδένα ἔτι ἐξιέναι, ἐλπὶς γὰρ ἦν ἐκ τούτων τὴν νόσον μὴ πρόσω ἐπινέμεσθαι, οὐ τὸ ἐναντιώτατον περιέστη, αὐξηθέντος μᾶλλον τοῦ κακοῦ· ὅσοις γὰρ οἱ οἰκεῖοι ἔκαμνον, ἐξαγγέλλειν οὐ προθυμοῦντο, αὐτοὶ ξυγκαθεύρειν δεδιότες, ὥστε, εἰ ἠδύναντο, ἐς ἀναβ

λας τοῦτο πράσσοντες ἄλλοσέ ποι πρὶν κλησθῆναι
 τὴν οἰκίαν ἀπέφευγον, εἰ δὲ ἔφθασαν ἐπὶ τῇ θύρᾳ
 ταχθέντες φύλακες, ἀλλ' ἐκείνους τοὺς μὲν μισθῶ
 ἔπειθον ὥστε ἀφιέναι, τοὺς δὲ, τοίχους κατορύσ-
 σοντες ἢ ἄλλῳ τίνι τρόπῳ ἔλαθον· ἐστὶ δὲ οἱ τὸν
 φύλακα ἀπέκτειναν, ἀδικεῖν οὐ πάνυ δοκοῦντες διὰ
 τὴν ὑπερβολὴν τῶν κακῶν. καὶ γὰρ τοὺς οἰκείους
 προδιδόντες ὑπεξεδύοντο, ἐν ἀγῶνι δὲ γνώμης ὄν-
 των βοή ἦν καὶ οἰμωγὴ πολλή, τῶν μὲν ἐν ὀδύνῃ
 καταλειπομένων, ἀξιούντων μὴ σφᾶς προλείπειν,
 τῶν δὲ τοὺς φιλτάτους εἴ ποτε καὶ αὐθις ὄψοιντο,
 ἐνθυμουμένων· ὅμως δὲ, καίπερ βουλομένων τινῶν
 ἀποτολμῆσαι, ἐνίκησεν ἐπὶ τὸ πολὺ τὸ ἀπελθόντας
 σῶζεσθαι, χαλεπὸν γὰρ ἐδόκει ὁμοῦ τοῖς κάμνουσι
 διαιτᾶσθαι· πολλοὶ γοῦν διὰ τοῦτο ἀκέραιοι τὸ
 πρὶν ὄντες ἐνόσησαν, ἄλλους δὲ τὸ ὑπερδεῆς τῆς
 ὀψεως ἐς τὴν νόσον ἐνέβαλεν· ὥσπερ γὰρ ἐν δεσ-
 μωτηρίῳ κατακεκλημένοι ἐν πνίγει τε καὶ ὀσμαῖς
 οὐκ ἀνέκτοις διήγουν, πολλὰ μὲν λυπηρὰ ὀρώντες
 καὶ ὅσα τὴν ἀνθρωπεῖαν φύσιν ὑπερβάλλει, νεκροῖς
 καὶ θνήσκουσι ξυγγιγνόμενοι ὑπὸ τε τῶν φίλων
 ἀμελοῦμενοι, ὥστε παντάχοθεν τὸ πρᾶγμα δυσά-
 νασχετοῦντες οἱ πολῖται, ἐπεὶ δὴ ἀνωφελῆ πράσ-
 σοντες ἔμαθον οἱ ἐν τέλει, ἥ τε φθορὰ προὔχῳρει
 αἰεὶ, οὔτε τὰς αἰκίας ἔτι ἐφύλασσον, τῆς τε ἄλλης
 ἐπιμελείας ἀπονενοημένοι ἀπέστησαν· ἐς ὀλιγορίαν
 τε τῶν πρὶν νομιμῶν ἐτράποντο, καὶ οὐκ ἤκιστα
 τῶν περὶ τὰς ταφὰς, ἀναγκαῖα μὲν ποιοῦντες, ἀναί-
 σχυντα δὲ· πλήθους γὰρ τοσούτου ἀπολλυμένου
 τοὺς νεκροὺς καθ' ἕκαστον θάπτειν οὐκ ἦν, οὐδ' αὖ
 σόρους ξύλων σπάνει πορίζεσθαι· ἀνθρώποι δὲ ἐπὶ
 μισθῶ τεταγμένοι τοὺς νεκροὺς παρὰ τῶν ἐπιτη-
 δείων λαβόντες, φορμηδὸν ἐφ' ἀμάξας ξυνένεον, ἐς
 τὰ ἱερὰ ἀπάγοντες, ὅπου αὐτοῖς ἐν τῷ τεμένει
 ὀρύγματα ἐσκάφη μέγαλα, πάντα ὁμοῦ γυμνοὺς
 ἐνέβαλλον, γῆν ἐπιχέοντες· καὶ οὔτε οἱ προσήκον-
 τες ξυνηκολούθουν, οὔτε ἡ ἄλλη πομπὴ καὶ εὐχῇ

ἡ νενομισμένη ἐγένετο· ἀπηγορεύθη δὲ μηδένα τὰ ὀρύγματα προσελθεῖν. καὶ τὸ μὲν πρῶτον νυκτὸς ἔθαπτον, τελευτῶντες δὲ, ὑπ' ἀπορίας βιαζόμενοι, ἡμέρας οὐχ ἦσσαν, αἳ τε ἅμαξαι διὰ τῶν ὁδῶν ξυνεχῶς ἐπορεύοντο· πολλοὺς μέντοι καὶ ἀθάπτους εἶων, ὥς λόγος ἦν, τὸ πρᾶγμα δυσχεραίνοντες· οἰκιῶν δὲ πασῶν κενωθείσων ξυμβαίη ἂν τόδε γενέσθαι, οὐδενὸς γὰρ ἔσω ὑπολειφθέντος ὥστε τοὺς θάπτοντας παρακαλεῖν, ἄταφοι κατεσήποντο, ἐς δὲ τῇ ὁσμῇ κακῶς πάσχοντες οἱ πρόσοικοι ἐγνωσάν τε καὶ ἐς τὴν ἅμαξαν ἐξήνεγκαν· πανταχοῦ τε σιγῇ ἦν καὶ ἐρημία, διακένων ὄντων πολλῶν οἰκημάτων· ἔν τε ταῖς ὁδοῖς ἡ πόα ἐβεβλαστήκει, χρόνον γὰρ συχνὸν οὔτε πεζῇ οἱ ἄνθρωποι ἔκοντες ἐφοίτων, οὔτε ὄχημα ἦν οὐδὲν ἰδεῖν, πλὴν τῶν τοὺς νεκροὺς ἅμαξῶν ἀγουσῶν, οὐδὲ μὴν φωνῆς οὐδεμιᾶς ἀκοῦσαι, εἰ μὴ τῶν τε κωδωνοφορούντων τῶν τε ἐν τῇ νόσφ' ὀλο-
λυζόντων· ληγουσῶν δὲ τῶν ἐργασιῶν, ἐμπορίας τε πλὴν τῆς ἀναγκαιοτάτης οὐκ ἔτι οὔσης, τὰ ἔσχατα ἐκινδύνευσαν οἱ περὶ ταῦτα πραγματευόμενοι ὑπὸ λιμοῦ παθεῖν, τὴν τροφὴν οὐκ ἔχοντες ὅθεν ποριῶνται· αἷτιον δ' ἦν τοῦ μὴ γενέσθαι τοῦτο ἡ τῶν πλουσίων πολυδωρία, τῆς γὰρ οὐσίας ἡφείδουν, σιτία τε καὶ ἐσθῆτα παρέχοντες, καὶ ὅσων ἄλλων ἐν τῷ τοιούτῳ δεῖ, ὥστε τοῖς πᾶσιν ἐς τὸν βίον εὐπορεῖν τὴν πόλιν.

Τελευτῶν δὲ τὸ κακὸν, μεῖζον ἢ κατ' ἀνθρώπους γενόμενον, ἐς τοῦτο ἀφίκτο ὥστε πάντας δοκεῖν διαφθερεῖσθαι, ὅσων γὰρ ἅπτοιο ἡ νόσος, ὀλίγου δέοντας εὐθὺς διέφθειρεν· οἱ δὲ Λουνδινιαῖοι ἤδη, τοσοῦτον ἰδόντες πανταχοῦ πληθὸς ἀπολλύμενον, τοῖς τε φαρμάκοις καὶ ὅσα ἄλλα ἐπέφερον μηδὲν ἂν ἔτι περᾶναι ἀπιστοῦντες, τοῖς μὲν πλείστοις τὸ ῥάθυμον καὶ ἀνέλπιστον ἐπεισῆλθεν, οὐ βουλομένων οὐδ' ἐν ἐλαχίστοις τοῦ σώματος ἐπιμελεῖσθαι, ἐν δὲ τῷ ὁμοίῳ τὸ μεῖζόν τε καὶ ἔλασσον

φυλάσσεσθαι κρινόντων ὡς πᾶσιν ἤδη θανάτου ἐπικρεμασθέντος· καὶ ἐν τοῖς οἱ πένητες μάλιστα ἀπερισκέπτως ἐτόλμων, τὸ γὰρ κἂν ἔτι ἐπιβιώναι παρ' οὐδὲν ἡγούμενοι, πάντων παρὰ τὸ κερδαίνειν τι ἀπερίοπτοι ἦσαν· οὕτω τῶν αἰσχίστων προθύμως ἀντελάβοντο, ὡς τοῦ παρόντος χεῖρον οὐκ ἂν πράξαντες· ἐπὶ πολὺ γὰρ τὸ αὐτῶν προσκοπεῖν οὐκ ἐβούλοντο, ἄλλως τε καὶ φίλων τοσῶνδε καὶ ξυγγενῶν ἀποστερηθέντες, τὰ δὲ γιγνόμενα κατὰ τὸ πεπρωμένον ξυμβῆναι νομίζοντες, τὸ τῶν Ἀσιάνων, σφᾶς αὐτοὺς προίεντο.

Ξυνελών τε φαίη ἂν τις οὐχ ἥκιστα τόδε θαυμάσαι ἄξιον ὡς μεγίστη δὴ παρὰ τὸ εἰωθὸς ἐφισταμένη ἄλλοις ἄλλως ἢ μεταβολὴ ἦδε ὠμίλησεν· πολλοὶ μὲν γὰρ ξυνταραχθέντος τοῦ βεβαίου τῆς γνώμης, οὐκ ἔτι τοῦ ἥθους αὐτοκράτορες ἐφαίνοντο, ἀπὸ δὲ τοῦ πάντας καὶ χρηστοὺς καὶ κακοὺς ὁμοίως ἰδεῖν ἀπολλυμένους, τῶν ἀνθρωπείων τοὺς θεοὺς ἐπιμελεῖσθαι οὐκ ἡγούντο, τό τε μετὰ κακίας καὶ ἀρετῆς ζῆν οὐ διαγιγνώσκοντες, ῥαδίως ἑαυτοὺς πάσῃ κακοτροπία παρεδίδοσαν· οἱ δὲ πονηροὶ τῇ κοινῇ ξυμφορᾷ καὶ ἡγάλλοντο, ἄδειάν τε ἐν τῷ αὐτίκα τῶν ἀδικημάτων ἐνορῶντες, τὰ ἔσχατα ἐτόλμων, τοὺς μὲν κάμνοντας χρημάτων ἔνεκα φονεύοντες, εἰ δέ τις ὑγιῆς ἔτι ἦν, τὴν νόσον ἐμποιοῦντες· τῶν δὲ νομιμῶν πάντων καὶ πίστεως τῆς πρὸς ἀλλήλους ξυγχυθέντων, ἀσμένως αἱ ἀγριώτεραι φύσεις τῆς τε κοινῆς ἀνθρώπων δόξης ἀπηλλάγησαν, τοῦ τε ὁσίου καὶ φιλανθρώπου κρατήσασαι ἐδήλωσαν, ἐκάστου πάντων παρὰ τὸ αὐτὸν σώζεσθαι παραμελοῦντος· καὶ γὰρ τοὺς φιλότατους προίεντο, παῖδας μὲν πατέρες, ἀνδρας δὲ γυναῖκες, αἰσχύνῃ ἐν τῷ παρόντι τοῦ ἔργου οὐ φέροντος. εἰ δέ που σωτηρίας ἔλπις ὑποφαίνοιτο, τὰ ἀπρεπέστατα οὐκ ἀπώκνουν. ἄλλοι δὲ μόνην κούφισιν ἐνιδόντες ἐν τῷ ἐκποδῶν τῇ διανοίᾳ τοῦ κοινοῦ ὀλέθρου στήναι,

ἐν τε τῇ αὔριον ἀποθανεῖσθαι προσδοκῶντες, τῆς μὲν ἀρετῆς ὡς ἀφανισθείσης κατεγέλων, ταῖς δὲ τοῦ σώματος ἡδοναῖς σφᾶς αὐτοὺς ἐπιτρεψαντες, μεθύοντες διήγουν, παραμυθίᾳ τοῦ ὀρρώδειν τῇ τῶν κακῶν ἰσομοιρίᾳ χρησάμενοι, ἐν τε τῷ μέταξυ βραχύ τι ἀπολαυσάντες τοῦ ἐπικειμένου καὶ ὅσον οὐ παρόντος θανάτου ἀπαλλαξέοντες.

Τοῖς δὲ ἄλλοις τὰ ἐνάντια τούτων περιέσθη, τὸν γὰρ λοιμὸν ἐπὶ σφῶν κολάσει ἀπὸ τοῦ θεοῦ γενέσθαι κρίνοντας, τοὺς Λουδινιαλοὺς τῶν ἀμαρτημάτων τιμωρουμένου, ἐνθύμιόν τε ἐποιοῦντο καὶ αὐτοὺς ἐν αἰτία μεγίστη καὶ καταμέμψει εἶχον, ὥστε ἐς ἰκέτειαν καθίσταντο καὶ τοῦ θεοῦ ἀντιβολίαν, τὴν πόλιν ἐπισκῆπτοντες μὴ πρόρριζον καθελεῖν ἐνήστευόν τε οἱ ξύμπαντες ἐν ἡμέραις ῥηταῖς, καὶ φανεροὶ ἦσαν ἐν τοῖς ἱεροῖς προσευχόμενοι· οἱ δὲ φαυλότεροι τὴν γνώμην, ὅπερ φιλεῖ ὁμίλος ποιεῖν, ἐς τὸ ἄγαν πιθανὸν προελθόντες οὐκ ἔσθ' ὅτῳ οὐκ ἐπίστευσαν, τέρατα δὴ καὶ σημεῖα ἐν οὐρανῷ ὄραν δοκοῦντες· ἔνιοι δὲ, ὡς ἐνθουσιάζοντες, διὰ τὸ ἄστν ἔθεον, τοῖς πολίταις τὰς ἀμαρτίας ἐπικαλοῦντες, μείζω τε ἔτι κακὰ μὴ μεταμελομένοις προαγορεύοντες. οἷκτῳ δὲ οἱ σώφρονες ἐπερρῶντο μᾶλλον τοὺς ταλαιπωρουμένους ὠφελεῖν· ἐπ' ἀμφοτέρα γὰρ δὴ τῶν μεγίστων διαφορῶν αἴτιον ἐφάνη αὕτη ἢ μεταβολή, ποιηροτέρων γὰρ δι' αὐτὴν πολλῶν γενομένων, τῶν ἐπιεικῶν τινες καὶ παρὰ τὸ εἰωθὸς ἐπιφανῶς πάσης εὐεργεσίας ἤπτοντο, οὔτε σωμάτων φειδόμενοι οὔτε χρημάτων, ἀλλὰ παρὰ τοὺς νοσοῦντας τολμηρῶς ἐσῆεσαν, καὶ μάλιστα αἱ γυναῖκες, θεραπεύουσαί τε καὶ μετ' ἐπιθειασμοῦ παραμυθούμεναι.

Τὸν δὲ ἀριθμὸν τῶν θανόντων, τὸ μὲν ἀκριβὲς χαλεπὸν ἦν ἐξευρεῖν, οἱ μὲν γὰρ ἀπὸ τῶν γραμμάτων κατάλογοι ἐπ' ἔλασσον τοὺς ἀπολλυμένους αἰεί πατε ἀπέφαινον, ἡ δὲ τῶν ἀνθρώπων

ὑπόνοια ἐπὶ πλέον, ὅμως δὲ τὰ σαφέστατα σκοποῦντί μοι δοκοῦσιν ἀνθρώπων μυριάδες δέκα ἀποθανεῖν, πέμπτον ὄν, ὡς εἰκάσαι, τῶν πολιτῶν μέρος· ἔτος δὲ μάλιστα ἐν ἐν Λονδινίῳ ἔμμενεν, ἐς δὲ καὶ ἄλλας πόλεις ἐνέσκηψε, καὶ οὐκ ἥκιστα τὰς ἐπιθαλασσίας· ταῦτα τὰ κατὰ τὸν λοιμὸν γενόμενα.

26 JY 60